

موفقیت ابراهیمی در گرو اجرای عدالت و مبارزه با بی‌نظمی

پس از مدت‌ها انتظار، شهردار حکمی را امضا کرد که براساس آن تکلیف مدیریت سازمان فرهنگی ورزشی شهرداری مشخص گردید و اباصلت ابراهیمی به مدیریت این سازمان منصوب شد.

ابراهیمی معارفه نشده اظهار نظرها آغاز شده است و بدون آنکه دلیل روشنی داشته باشند برخی‌ها او را شایسته حضور در این پست نمی‌دانند و طوری بر رزومه و پیشینه و شایستگی‌های او متمرکز می‌شوند و صغری و کبری می‌چینند که انگار در هشت سال گذشته، حاکمان این سازمان کارنامه‌ای پر بار و دارای مدرک تحصیلی آنچنانی بوده‌اند.

اجازه ندهیم که تعصب‌های جناحی و روابط‌های دوستانه، مانعی برای بیان واقعیت‌ها باشند. این روزها تا فردی مسئولیتی می‌پذیرد در اولین گام مدرک تحصیلی‌اش زیر ذره بین قرار می‌گیرد.

آیا هر مدیر و مسئولی که در سال‌های اخیر در این استان در رأس امور قرار گرفته‌اند، مدرک تحصیلی مرتبط داشته‌اند؟ جای دوری نرویم، می‌توان با یک سؤال ساده این بحث را ادامه داد. چند درصد از فعالین عرصه رسانه، مدرک مرتبط با روزنامه‌نگاری و یا علوم ارتباطات دارند؟ و یا چه میزان و تعدادی از رؤسای هیئت‌های ورزشی مدرک تحصیلی تربیت‌بدنی دارند؟

ضرب المثل قدیمی است که می‌گوید: "برخی‌ها تیر را در داخل چشمان خود نمی‌بینند ولی یک تار مو را در چشم‌های دیگران تشخیص می‌دهند". برخی‌ها در مسئولیتی که دارند توجهی به مدرک تحصیلی خود نداشته ولی در مورد دیگران، مو را از ماست بیرون می‌کشند و همیشه چماقی به نام مدرک تحصیلی را در فضای مجازی به حرکت درمی‌آورند.

در قضاوتی عجولانه، مهر غیرورزشی بودن به پیشانی‌های می‌چسبانند. ملاک و معیار ورزشی بودن چیست؟ آیا آشنائی با زیروبم رشته‌های ورزشی، پیگیری رقابت‌های ورزشی، عکس با شورت ورزشی داشتن، به‌طور منظم ورزش کردن و آن را در برنامه هفتگی خود قرار دادن از پارامترهای مورد نیاز برای ورزشی بودن محسوب می‌شوند؟

بپذیریم که اباصلت ابراهیمی نه با فرهنگ بیگانه است و نه با ورزش. قضاوت بدون شناخت قبلی از یک فرد، کاری درست و خداپسندانه نمی‌تواند باشد. من خبرنگار که از عدم مطابقت مدرک تحصیلی یک مسئول با مسئولیت‌اش انتقاد می‌کنم آیا نباید این موضوع را به خود نیز صادق بدانم؟

انتصاب اباصلت ابراهیمی به مدیریت سازمان فرهنگی ورزشی شهرداری را به فال نیک می‌گیریم. اگر وی بتواند در حوزه‌ها و زیرمجموعه‌های خود از جمله باشگاه ورزشی، نیروهای متعهد و متخصص و کارآمد را دعوت به کار کند و کارها را به اهلاش واگذار نموده و وظیفه سنگین نظارتی و مدیریت را به معنی خاص خودش عملی بکند، امیدواری برای برخورداری از روزهای آفتابی در ورزش شهرداری افزایش خواهد یافت.

بدون شک روزهای سخت و طاقت‌فرسایی در انتظار ابراهیمی می‌باشد. توقع بالای هنرمندان، فعالین عرصه فرهنگ و ورزشی‌ها از یکطرف و کمبود منابع مالی و امکانات زیرساختی از طرف دیگر، او را با چالش‌های جدی روبرو خواهد کرد. غلبه بر همه مشکلات با رعایت عدالت و بهره‌گیری از گروه مشاوران خدانشناس و خداترس و پایان دادن به حکومت کنگر خورده‌های لنگر انداخته امکان‌پذیر خواهد شد.

ابراهیمی در مسئولیت‌های قبلی‌اش نشان داده فردی پیگیر، پرتلاش و خستگی‌ناپذیر است. جایگاه مردمی‌اش برای او یک امتیاز ویژه محسوب می‌شود، ارتباط مناسب و صمیمی‌اش با جوانان نقطه قوت او به شمار می‌رود، تواضع و زندگی در میان مردم به او یک جایگاه خاص بخشیده است. ابراهیمی باید همه داشته‌ها و اندوخته‌های خود را در اختیار سازمان قرار بدهد و برای پیشبرد امور از همه ظرفیت‌های موجود استفاده بکند.

جامعه ورزش و به خصوص فوتبال استان به انتظار می‌نشیند تا او برنامه کاری‌اش در حوزه ورزش و فوتبال را اعلام کند. ورزشی‌ها با توجه به عدم رضایتی که در سال‌های اخیر از فعالیت‌های ورزشی و فوتبالی سازمان داشته‌اند، این بار امیدوارند که ابراهیمی با اقدامات مناسب، ذهنیت هواداران فوتبال شهر را به یک مسیر درست و اصولی هدایت نماید.

پرداختن به مسایل فوتبال و توقع فوتبالی‌ها از شهردار و رئیس سازمان فرهنگی ورزشی شهرداری خود بحث دیگری را می‌طلبد که به شرط حیات در فرصت مناسب به آن خواهیم پرداخت.

